

Разкаяла се.

155.

Бавничко

— „Работи, Радо, наваляй,
Дано те Господь избави 2)
Отъ тѣзи чужди работи:
Лѣте отъ чужди стърнища,
Есень отъ чужди мелици,*)
Зиме отъ чужди станове,
Пролѣтъ отъ чужди ржжави.“
Рада майци си думаше:
— „Работихъ, мале, наваляхъ,
Не можахъ да се избавя
Отъ тѣзи чужди работи,
Но ще се, мале потурча.“
Въ петъкъ се Рада потурчи,
Въ сѣбота кадънувала.
Въ недѣля рано станала,
Деветъ е хлѣба мѣсила,
Деветъ девера изпрати,
Па взела вила на рамо,
Отишла сѣно да пласти.
До пладне пласти и пѣе,
Отъ пладне пласти и плаче:
— „Дей гида мило българско!
Де има сѣнка дебела
Българки ще я излежатъ,
Де има вода студена
Българки ще я изпиятъ,
Де да е круша садена
Българки ще я изедатъ.
Проклетѣ да е кадъна!“

*) мелица е уредъ съ който чукатъ грѣстигѣ.